

УДК 351.346:331

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ СИСТЕМИ РЕГУЛЮВАННЯ РІВНЯ БЕЗРОБІТТЯ

Студ. О. Омельченко, гр. БПО-1-15

Наук. керівник проф. М.П. Денисенко

Київський національний університет технологій та дизайну

Безробітні - це працездатні особи віком від 18 до 70 років, які з незалежних від них причин не мають роботи та зареєстровані у державній службі зайнятості, а також отримують відповідну грошову допомогу, шукають роботу і здатні братися до неї. На думку спеціалістів, до безробітних в Україні також варто відносити 7 мільйонів наших співвітчизників виїхали за кордон на заробітки. Крім того, до складу безробітних варто віднести 2 мільйони селян, які живуть лише із присадибного господарства, а також тих, котрі працюють на «чверть ставки» та мають тимчасові підробітки.

Нині найвищий рівень зареєстрованого безробіття характерний для західних областей республіки – Волинської, Житомирської, Закарпатської, Івано-Франківської, Львівської та Тернопільської. Найнижчі показники рівня безробіття склалися в Одеській області, м. Києві та Севастополі. Враховуючи демографічну ситуацію, яка склалася в різних регіонах України, можна передбачити, що при нинішньому рівні створення нових робочих місць у західних областях і природному прирості населення рівень безробіття в майбутньому набуде в цьому регіоні ще більшої гостроти.

Система заходів щодо регулювання безробіття в Україні включає:

- розвиток розгалуженої системи державної служби зайнятості, професійної орієнтації, підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів;
- надання підприємцям субсидій, премій та податкових пільг для найму додаткової робочої сили або переведення частини працівників на скорочений робочий день;
- державну підтримку нетрадиційним сферам зайнятості (робота вдома, за сумісництвом, індивідуальна й кооперативна трудова діяльність та ін.);
- стимулювання підприємців до навчання, перекваліфікації й подальшого працевлаштування додаткової робочої сили;
- залучення приватного (як вітчизняного, так й іноземного) капіталу в райони зі стійким рівнем безробіття;
- регулювання можливості працевлаштування за кордоном, приєднання України до міжнародного ринку праці;
- стимулювання осіб, що отримують державну допомогу, до пошуку робочих місць; збільшення кількості стажистів у системі професійної освіти;
- введення в дію запасів невстановленого устаткування та підвищення коефіцієнта змінності його в цілому;
- заходи щодо квотування робочих місць для представників найуразливіших груп на ринку праці, безвідсоткові кредити, що надаються безробітним, які започатковують власний бізнес;
- організацію регіональними або місцевими органами влади у кооперації з окремими підприємствами або закладами соціальних (громадських) робіт тощо.

Отже, активно проводячи дані заходи, можна суттєво зменшити рівень безробіття. Це дозволить підвищити рівень зайнятості, особисті доходи населення, шляхом створення нових робочих місць. Це в свою чергу приведе до розвитку виробництва і підвищення рівня розвитку національної економіки.